

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

III.évf. 8.szám

1998. AUGUSZTUS

A pap - meg én

A pap misézzen, sajnos egyre gyakrabban. Közben prédikáljon, bölcsen, de azért érdekfeszítően, mélyenszántón, de röviden. Meg persze áldoztasson, hiszen csak jobban tudja, mint mindenféle világiak. Meg kereszteljen, eskessen, temessen, látogasson családot, üljön le gyóntatni, ha kérjük, szaladjon a Szentséggel, ha hívjuk. Álljon rendelkezésre. Meg persze legyen gyertya, tömjénfüst, működjék az adminisztráció, ne potyogjon a templom teteje, tegye a pap a dolgát. És persze mindenütt képviselje az Egyházat, Krisztust, minket, legyen türelmes, békeséges, derűs, áradjon belőle a szeretet. Ami persze nem zárja ki, hogy annak a képmutató X.-nek megmoshatná a fejét egy kicsit. Ha viszont én gyónok, lehetne kevésbé bigott.

Mi, hívek, igazán tudjuk, milyen a jó pap. És ha a valóság mást mutat, nem fukarkodunk a bírálattal. A pappal, Isten emberével szemben támasztott követelményeinkből hogy is engednénk!?

De vajon mit tettünk, mit tettem én azért, hogy méltó legyen szolgálatára? A Krisztus ígéreteire, a Krisztus bizalmára! Segítettem-e, hogy minél kevesebb gazdasági, műszaki dologgal kelljen vesződni, hogy ne neki kelljen kéregetővel viaskodnia, házmesterkednie, hogy a liturgikus szolgálatban a lényegre, Krisztus közvetítésére koncentrálhasson?

Persze nehéz. Nehéz elhinni, még nehezebb föl vállalni, hogy én az Egyháznak nem nézője: része vagyok. Illetékes a Krisztus dolgában. És mint illetékes, tehetek azért, hogy a pap még méltóbban szolgálhasson, hogy a hívek még többet és szebbet kapjanak, s ezáltal fogékonyvá váljanak a Lélek befogadására. És mindez énram is ki, illetve visszasugárzik majd.

Szaszovszky József

„Oly távol vagy tőlem és mégis közel...”

A szenteket Isten ajándékeként ünnepeljük meg. Legnagyobb nemzeti szentünk István király, népünk apostola, nagy ajándék nekünk magyaroknak. Tündöklő csillagok a magyar szentek. Életükkel és példájukkal a szentség és becsület útján vezetnek minket. A mai fiatalok közül talán nem mindenki tudja, mit köszönhetünk Szent Istvánnak, miért szeressék. A magyar népet István király által indította el Isten a kereszténység útján. Azért nagy ajándék, mert szent, mert a tőle kapott tanítás ma is működik. Bátor, erős, korszakalkotó államférfi volt a visszahúzó pogány erőkkkel szemben. Kiválasztottként természetfölötti ajándékokkal rendelkezett, isteni kegyelem irányította. Olyan evangéliumi emberré vált, aki a mai magyarokat is, a templombajárákat, a buszon és villamoson utazókat, az üzletekben vásárlókat, az együtt vándorlókat egy közösségé teszi. Szent István megadja az összekötő erőt, Valakiben egyet. Keservesen vívódik a pogány lázadók miatt, nem akar vért ontani. Megszenvedi, hogy kénytelen. „Oly távol vagy tőlem és mégis közel...” - érzi szívében István király. Itt mértékek ütköznek, és a szent is válaszra vár. Ezt koronázza meg Isten, és hősi küzdelemmé teszi az Úrra bízott vívódást. Amikor a király elveszti Imre fiát, és örökös nélkül marad, a Boldogasszony kezébe teszi az országot. Ezt a jeletet őrzi templomunkban a hajó fölötti boltozat képe (Rakssányi Dezső munkája), a Máriának teljes felelőséggel átadott ország felajánlásának történelmi jelenete.

Mindnyájunknak ajándék templomunk e festménye. Ettől a felajánlástól kezdve nemzetünk reménye a Boldogasszony, van kinél könyörögni, sírni vagy örülni. Nagyasszonyunk mindig édesanyánk is marad, átvisz minden veszedelmen. István, a szent király jó kezekbe tette országunkat és sorsunkat.

Intelmeiből idézve kérjük Istent, hogy „adjon segítséget az erőnyes élethez.”

Keglevich Lászlóné

Augusztus ragyogása

*Verőfényes szép nyári nap van.
Elkalandoztam kicsit gondolatban -
elképzelve azt a régi napot,
mikor a menny Téged befogadott.*

*Szeplőtlenül születél közénk,
tisztaságoddal magasodsz fölénk,
Te, aki bünt nem ismertél soha,
s kinek nehéz volt mégis a sora.*

*Szelid voltál, hű és türelmes,
alázatos és mindig engedelmes.
Küzdelmes volt az egész életed,
de Istent dicsérte az éneked.*

*Halálod napján megnyílt az ég,
testedet angyalok, szentek vitték
az igazak örök otthonába,
szent Fiadnak ölelő karjába.*

*Oltalmat én Tőled remélek,
s amikor a delelő Napba nézek,
fényedben fürdik meg az arcom:
Anyánk, Boldogasszony.*

Jülling Erika

Mai mozaik

az előző hónap eseményeiből

* Július 2-án, templomunk búcsúnapján elimádkoztuk a teljes rózsafüzért. Ima közben egyre többen gyűltünk össze, végül a közös ima hangja betöltötte az egész templomot - jó volt hallani. Utána következett az ünnepi szentmise, amire nemcsak egyházközségünk-ből, hanem a város különböző pontjairól is érkeztek hívek. Együtt adtunk hálát az Úrnak, hogy Újlak nemcsak a biliárdterméről és egyéb szórakozóhelyeiről híres, mégcsak nem is az itt történt robbantásról, hanem templomáról is, ahová mindig mindenki betérhet imádkozni.

* Július 5-én, templomunk búcsúünnepén az ünnepi szentmisét Dr. Balás János atya mondta plébános atyánk és Balogh Tamás piarista atya koncelebrálásával. Balogh Tamás atya volt az ünnepi szónok, aki már sok éve kísérik a margitszigeti kápolnában. Magasztalja lelkem az Urat, imádkoztuk együtt a Szűzanyával. A szentmise végén Balás János atya gyémántmisés áldásában részesültünk. Utána a plébánia udvarán agapén vettünk részt, ahol oldott légkörben beszélgettünk egymással és a vendégekkel.

* A templomunk búcsúünnepé előtti napra meghirdetett templomi nagytakarításra az előzetes jelentkezés „mérsékelt” volt. Ennek ellenére összegyűlt egy kis csapat, melyben nagymamától unokáig minden korosztály képviseltette magát. Mindannyian szívvel-lélekkel végezték a munkát. Amit csak elértek, lemosták a padoktól kezdve a gyóntatószékekig, a szentek szobrait, képeket, még a templomkaput is. Oly nagy volt a sürgés-forgás, hogy a villamosmegálló aktuális közönsége meglepéssel állapította meg, hogy itt bizony munka folyik, valamire készülnek.

Ezúton szeretnénk megköszönni minden résztvevőnek, hogy idejét és fáradságát nem sajnálva takarította templomunkat, így segítette készülni a búcsúünnepre. Köszönjük!
H. Z. E.

* Sarlós Boldogasszony ünnepe alkalmából a bécsi magyarok kezdeményezésére zarándoklatot szerveztek Mariazellbe. Szép számban gyűltek össze magyar testvéreink az ősi kegyhelyre - aki már járt ott, el tudja képzelni, milyen lehet, ha zsúfolásig megtelik az a hatalmas templom. A zarándokok között sok volt a határon túl élő magyar - ez célja is volt a szervezőknek. A lelkinapra meghívást kapott gitáros énekkarunk is, s mi - kiegészülve még néhány újlaki fiatallal - örömmel indultunk útnak. Három napi fárasztó, de vidám együttlétünk-ből három élményt szeretnénk kiemelni.

Az első a bécsi magyar fiatalok nyitottsága, kedvesége, nagyvonalú vendégszeretete. Annak ellenére, hogy először találkoztunk, oldott barátságban töltöttünk velük egy napot (meg egy fél éjszakát).

Magunkénak éreztük templomunk búcsúünnepét Mariazellben is - meg is tapasztaltuk a mennyei erőt. Zenés elmélkedésünk, mellyel a lelkinapra készültünk, erőnkön (azaz erőtlenségünkön) felül szépre sikerült. A Szentlélek gyümölcseiről beszéltünk és énekeltünk.

Nagy örömet jelentett, amikor az ünnepi szentmisén az egri püspök atya prédikációjában újra hallottuk gondolatainkat. A Szentlélek - úgy látszik - tudja, mit akar. S mi hálásak vagyunk Neki.
Vajesz

Tóth Miklós Zsolt, kántor

„Benedictus qui venit in nomine Domini.”

1970-ben láttam meg a napvilágot Budapest VII. kerületében. Újszülöttként megkereszteltek, s ezzel véget is ért minden ezirányú neveltetésem. Am az Úr sose hagyja annyiban a dolgot. Jézus minden ember szívének ajtaján kopogtat, de a döntést magunknak kell meghozni. Ehhez kaptam segítséget azoktól az emberektől, akikkel a gondviselés hozott össze.

Klarinétosként kerültem be 14 évesen a „katonakonziba” (Zeneművészeti Tiszthelyettesképző), ahol Peskó György orgonaművész, a Bécsi kapu téri evangélikus templom karnagya lett zongoratanárom. Bach zenéjén keresztül, szinte észrevétlenül csepegtette lelkünkbe a keresztény értékeket. Csak jóval később döbbsenem rá egyik fontos kijelentésére: „Minden tárgy, a zene is, csak eszköz az emberi lélek neveléséhez.”

A konzervatórium után vette kezdetét nálam az értetlenség kora. Nem értettem (környezetem se) miért szerelek le, feladva egy biztosnak tűnő egzisztenciát. Miért jelentkezem éppen karvezetés szakra? Miért kezdek el a főiskola mellett orgonálni..?

A gólyabálon találkoztam egy győri hegedűs kislánnyal. A nyarat már együtt töltöttük náluk, miközben elvitt a bencésekhez. Közösen jártunk szentmisére, szombatonként esküvőkön játszottunk, s mindeközben egy áldott emlékü szerzetes, Gerő atyánk indított el a hit útján. 21 évesen lettem elsőáldozó Győrött, a bencés templom kápolnájában. Harmadik év elején megkérdezték, valóban ének-zene tanárok akarunk-e lenni. Hirtelen szembesülnöm kellett mindazokkal a kérdésekkel, melyeket nem mertem feltenni magamnak. Élesen villant bennem a gondolat: „Én egyházkarnagy leszek!” Értelmet nyert minden addigi ténykedésem: a karvezetés, a hangképzés, az orgona, a szolgálat nyaranta a bencéseknél. Ettől a pillanattól kezdve vártam a lehetőségre, miközben már tudatosan készültem hivatásomra, hiszen „nem ti választottatok engem”...

A diploma utáni nyáron szolgáltattuk ki Krisztinával egymásnak a házasság szentségét. Kicsit furcsa volt: egy olyan esküvő, ahol nem mi zenéltünk. Ma is megragadunk minden alkalmat a közös zenélésre. Büszke vagyok kamarazene-művész feleségemre!

Három évi tanítás után több ajánlattal is felkerestek, de minden anyagi szempont ellenére Újlakot választottam. Úgy is fogalmazhatnék: Újlak választott engem. Ezúton is szeretném megköszönni!

Az Úr ajándékeként eddig három leányunk született: Eszter, Johanna és Bernadett. Kicsit egyedül érzem magam a családban, mint fiú, szívesen vennék egy trónörökös érkezését - de egyelőre nincs hova. Szüleimnél lakunk öten egy kis szobában, ezért ha bárkinek van valami ötlete (eltartási vagy életjáradéki szerződés stb.), szívesen fogadjuk a segítséget.

A Cantilena kamarakórus, melynek egyik karnagya vagyok, 1976-ban alakult. Örülünk, hogy itt vagyunk, csak azt sajnálom, hogy kevés az újlaki köztünk. Pedig a jó kántort a hívek éneke dicséri! Nincs számomra nagyobb öröm annál, mint amikor az orgona mellől hallom egy emberként zengeni a gyülekezetet: „Áldott, aki jön az Úr nevében.”

Családi események

A keresztség szentségében részesült: július 11-én Björn Jonas Bettinger, 18-án Molnár Dániel és Bozzay Gergő, 19-én Szabó Ádám Szilárd, Badics Dóra és Badics Emese, 21-én Martinovich Kristóf.

Örök hűséget esküdtek egymásnak: július 11-én Tóth Péter és Dezsőfi Zita, 18-án Szabó Levente és Kovács Tünde, valamint Lengyel Zoltán és Fejérvy Anna.

✚ Halottaink: Litter Istvánné (71), Tarján Gusztáv (92), Horváth Sándorné (78), Horváth Lászlóné (75), Wieser Ilona (91), Modránszky Tibor (78), Kiricsi Ferenc (81), Mogyorósi Istvánné (56), Dr. Seres Ferenc

„A Lélek ajándékait mindenki azért kapja, hogy szolgáljon vele.”
(1Kor 12,7)

Jó nyaralást!

Jó nyaralást kívánok! Aztán ép-ségben lássalak viszont benneteket ősszel, gyerekek. Sebek, gipsz, to-lókocsi nélkül. Maradjon egyben kezetek, lábatok, fejetek. Legyetek jók!

A tanító néni így búcsúzott első-osztályosaitól, akik között ott van az egyik unokám is. Vele beszél-gettem a sok-sok leselkedő nyári veszélyről vízparton, erdőben, uta-kon. Egyetértettünk abban, hogy minél többet kell kérni Jézust - az őrangyalt és a védőszentet is -le-het -, hogy vigyázzanak ránk. Így többen biztos jobban tudnak segíte-ni, ugye, nagyi? Választ sem várva folytatta: Én szeretek jó lenni, mert akkor olyan könnyűnek, lazának érzem magam.

Igen! Így jó a nyári pihenés. A Jézust szerető gyermeki szív köny-nyúsége, tisztasága semmi rossz-hoz nem kötődve adja ezt a „laza” érzést. Mi felnőttek is éreztük már.

Gyermeki hittel kérem, Uram, mindnyájunk számára a jó nyara-lást.
egy újlaki nagymama

Áldunk téged, ó angyali kenyér...

...váltásunkért adatott drága bér - énekeljük felajánlásnál, áldozáskor, szentségimádáson.

A bérről - földi értelemben - a pénz jut eszünkbe, mint munkánk ellenértéke és létfenntartásunk nélkülözhetetlen eszköze. Sőt, sok ember számára a pénz maga a legfőbb gyönyörűség.

A Szentostyában is értéket találunk, mely szintén gyönyört foglal magába, de a lélek számára. „Mennyei kenyeret adtál nekünk, mely minden gyönyörűséggel teljes” - mondjuk a litániában.

Jézus nemcsak nagy árat fizetett értünk, hanem fizet is nekünk, mégpedig túl-sorduló mértékkel: „Aki e kenyérből eszik, örökké él” (Jn 6,54).

Fizetségünk alakja kívülről olyan, mint a fémpenzé: kicsi és kerek. Akinek csak némi kis természetfölötti érzéke van, milyen boldog is a szentáldozáskor, az iste-ni napszám fizetésének idején. És mindnyájan egyforma fizetést kapunk, ugyan-azon mennyei dénárt.

Ne hivatkozzék arra senki, hogy az ostyalapocskában lehetetlen megsejteni a végtelen értéket. Lám, az állam pénze is milyen semmitmondó ránézésre. Kis ke-rek fém, vagy csak egy darab papír, valamely híres ember képével. Mitől lesz ér-téke az egyszerű papírmak? Attól, hogy az állam kezekedik érte, mögötte áll az állam egész tekintélye.

Nézzük a kis kerek ostyát, lelki szemünkkel láthatjuk rajta az Úr Jézus képét. Anyagi értéke nem sok, akárcsak a papírdarabé. De az átváltoztatás szavai után kezekedik érte Isten országának letéteményese, a katolikus Anyaszentegyház, azaz valójában a mindenható Isten. Ha tehát hiszünk az állam érméjében vagy bankjegyében, mely földi szükségleteinket biztosítja, miért ne hinnénk legalább olyan erős hittel az isteni drága bér, a fehér ostya értékében?

Igaz, ezen isteni pénznek nem e világban van a vásárlóereje. De az is biztos, hogy sohasem devalválódik.

Pozsgai István

Napközis tábor '98

Immár harmadik éve hívtuk meg azokat a gyerekeket az Újlaki Plébániára, akik nem céltalanul akarták tölteni a nyári szünidőt. Már nem kell hirdetni hittanos tá-borunkat, ismernek bennünket és jönnek kicsik és nagyok egyaránt. Keresztény családok, egyházi iskolák tanulói mellett érkeznek érdeklődők, segítséget várók és segíteni akarók. Szívesen fogadjuk őket is, hiszen megférnek közösségünkben.

Az első hét programja agyagozás, formázás, korongozás volt. Szabadtéri ke-mencében még ki is égettük munkáinkat. Hihetetlen érdeklődéssel és kitartással ültek a korong mellett a gyermekek. Az alkotás örömét, boldog mosolyukat látva elfeledtük, hogy néha sokan voltunk, hogy néha nehéz volt helyes útra terelgetni a kis csapatot. Az agyagozáson kívül még sok lehetőséget kínáltunk: más manu-ális foglalkozásokat (festés, ragasztás, hajtogatás), sorversenyeket, szabályjátéko-kat, játék- és daltanulást.

A második héten megemlékeztünk a magyar szentekről. Sokirányú tevékenysé-geink mind e témáról szóltak. Énekel-tünk róluk, velük kapcsolatos alkotójátékokat játszottunk.

A harmadik héten történelmi játszóház-ban voltunk Mátyás király korában. Fel-elevenítettük szokásaikat, életmódjukat. Eljátszottuk az abban a korban élt embe-rek tevékenységeit. A hasznos ismeretek nyújtása mellett ügyeltünk arra, hogy legyen lehetőség játékra, focira, pingpon-gozásra és egyéb hagyományos játékokra. Nagy örömmel figyeltük a kicsik bájos spontán játékait, barátságok, kapcsolatok létrejöttét.

Köszönöm Uram, hogy itt lehettem, segíthettem és megélhettem ezt az örömet.

Németh 7. Anikó

**Templomaink
nyári miserendje**

Az újlaki Sarlós Boldogasszony templom:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰;
szombat: 6³⁰, 19⁰⁰;
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰;

A margitszigeti Szent Mihály kápolna:

hétköznap: nincs;
vasárnap: 11⁴⁵;

A császárfürdői Szent István kápolna:

hétköznap: 17³⁰;
vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰;

Hírek és hirdetések

* A nyári szünet utolsó három hetében folytatódik a napközis gyermektábor plébániánkon. Augusztus 10-től ismét szeretettel várjuk a gyermekeket és a segítőkész fiatalokat, felnőtteket.

* A napköziben segédkezőket, a szervezésben résztvevőket szeretettel hívjuk és várjuk augusztus 28-án este 6 órakor hálaadó szentmisére és ezt követően szalonnasütésre a plébániakertbe.

Lasetzky Krisztina

* Július második felében vándorkiállítás volt látható templomunkban. A ferences harmadrendiek által összeállított fényképanyag Kárpátalja nehéz életét és a ferences misszió munkáját mutatta be. Az áldozatos munkát imával és - csekken befizethető - anyagiakkal mi is támogathatjuk.

* Újlaki hölgy egészségi okok miatt háztartási segítséget keres fiatal lány vagy jó erőben lévő nyugdíjas asszony személyében, heti egy-két alkalomra, díjazás fejében. ☎: 388-7614.

„Futok a kitűzött cél felé, az égi hivatás jutalmáért, amelyre Isten meghívott Krisztusban.”
(Fil 3,14)

Augusztusi események

- 4. K. Vianney Szent János
- 8. Sz. Szent Domonkos
- 15. Sz. **Nagyboldogasszony** (kötelező ünnep - misék: 7³⁰, 9⁰⁰, 19⁰⁰)
- 20. Cs. **Szent István király** (tanácsolt ünnep - misék: 7³⁰, 9⁰⁰)
- 21. P. 18⁰⁰ Szentmise gyermekeinkért
- 25. K. Kalazanci Szent József
- 27. Cs. Szent Ágoston
- 28. P. Szent Mónika

Könyvajánlás

Az elmúlt hetekben-hónapokban katolikus könyvkiadóink sok értékes újdonsággal jelentkeztek. Szívesen ajánlok néhány, könyvtárunkban is megtalálható nyári olvasmányt:

**Tudományos,
teológiai irodalom:**

Sesboué, B.: *Krisztus pedagógiája. Az alapvető krisztológia elemei.* Szintézis a kritikai történettudomány és a keresztény hit között
Varillon, F.: *A hit öröme az élet öröme.* Konferenciabeszédek gyűjteménye
Ratzinger, J.: *A remény forrásai.* Gondolatok az üdvtörténet nagy ünnepeiről

Lelkiségi irodalom, elmélkedés:

Bálint J.: *Loyolai Szent Ignác iskolájában a II. Vatikáni zsinat után.* Lelkigyakorlatos könyv
Haring, B.: *Jézus Szíve, az üdvösség forrása.* Átélve a júliusban az Úrhoz hazatért erkölcszociológus gondolatait, eljuthatunk a szeretet Istenéhez.
Green, Th.: *Megnyílás Isten felé.* Kalauz az imához. A szerző reméli, hogy az Úr fel fogja használni ezt a könyvet arra, hogy általa elmondja, amit Ő akar mondani.
Philippe, J.: *A Szentlélek iskolájában.* Bemutatja azokat a gyakorlati feltételeket, melyek segítségével a Szentlélek vezetésére bízhatjuk magunkat.
van Breemen, P.: *Hivatás és küldetés.* Gondolatok a Krisztus-kö-

vetéshez. Olyan értékeket mutat be, melyek mindannyiunk életében gyümölcsözően használhatók.
Szentmihályi Szabó P.: *A gyöngék ereje.* Lelkiismereti kalauz, melyet a szerző a hívőknek megerősítésül, a még hitetleneknek szelíd meggyőzésül ajánl.

Gyökössy E.: *„Találkoztam Istennel”. Ábrahám története.* Amit ma nekünk mond a négyezer éves Szó.

Simon A.: *Szeretetközében.* Valakitől szeretetet elfogadni annyit jelent, mint megerősíteni őt élete értelmében.

Életrajzok:

Santucci, G.C.: *Ágoston püspök*
Barsi B.: *Bosco Szent János*
Lukács I.: *Don Bosco, a csavargók barátja*
Órfi M.: *Lángolj és világíts.*
Endrédy Vendel zirci apát életéből
Cseh S.: *Apor püspök vértanúhalála*
Horváth K.: *Pietrelcinai Pio atya*
Wiebel B.: *Legnagyobb a szeretet.*
P. Maximilian Kolbe

Ifjúsági irodalom:

Kedves Rahner atya... A nagy teológus fiatalok leveleire válaszol.
Morlin I.: *Templom a hegyen.* Izgalmas, megtörtént esetek
Tomka R.: *Zsebkendő a tepsiben*

A legkisebbeknek:

Fésűs É.: *Aranypofácska.* Egy kis hörcsög kalandjai

összeállította: Tarján Mária

ÚJLAKI HANGOK

Megjelenik havonta.

Szerkesztik: Bóné Gergely, Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, Szaszovszky József, Vajnai Krisztina
Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)
Félelős kiadó: Mester János plébános

LAPUNK INGYENES, HOGY MINDENKIHEZ ELJUTHASSON. A NYOMDAKÖLTSÉG: 15 FT. KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY LEHETŐSÉGEIKHEZ MÉRTEN TÁMOGAS-
SANAK BENNÜNKET (ÚJSÁGPERSELYEN KERESZTÜL)! KÖSZÖNJÜK!

Köszönjük az eddigi cikkeiket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azokat gépelve vagy olvasható kézírással vagy floppyn (a floppyt visszajuttatjuk) a plébánia oldalbejáratán lévő postaládánkba dobják! Várjuk!!! - cikk - hirdetés - észrevétel - javaslat - kérdés - kritika - stb. - A szeptemberi szám lapzártája: augusztus 20.